

SPRAVODAJ

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Martin

tel.: 043/ 4132154, 0905 511 926, e-mail: fara@ecavmt.sk, www.ecavmt.sk

Pamiatka reformácie (1517)

31.10.2008

„Spoľahnutie na moc Božieho slova“

Úvodné oslovenie

Predspev: Pomoc naša

Liturg: Pomoc naša, buď v mene Hospodinovom!

Zbor: Ktorý učinil nebesá i zem.

Liturg: Pane náš, Ty nám otvor pery!

Zbor: Nech naše ústa Tvoju chválu zvestujú!

Liturg: Pane Bože, príď k nám so svojou pomocou!

Zbor: Ó Pane, túto pomoc neodkladaj!

Liturg: Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému!

Zbor: Ako bola na počiatku i teraz i vždycky i na veky vekov. Amen!

Konfiteor:

Kňaz: Skloňme sa pred Hospodinom a vyznajme spoločne:

Zbor: Bože milostivý, priznávam, že som sa previnil(a) myšlienkami, slovami a skutkami. Konal(a) som, čo je zlé, a zanedbal(a), čo je dobré. Úprimne to ľutujem a prosím, zmiluj sa nado mnou. Daj mi silu, aby som odolával(a) zlu. Nech som hodnejší(ia) toho obrazu, na ktorý si ma stvoril. Pomáhaj mi k tomu Otče dobrý.

Kňaz: Otec nebeský, ktorý skúma ľudské srdcia, počuje naše prosby a podľa svojho sľubu sa zmiluje nad tými, ktorí sa úprimne kajajú. Nech sa tak stane. Amen.

Pieseň č. 443

Sláva, pozdrav, kolekta, Žalm 46

Pieseň č. 262

Evanjelium J 8, 31-36

Viera všeobecná kresťanská

Pieseň č. 696

KÁZENĚ

Modlitba, oznamy

Pieseň č. 264

Antifóna č. 65

Kňaz: Hospodin mocností je s nami. Haleluja.

Zbor: Hradom prepevným je nám Boh Jákobov. Haleluja.

Kolekta, Áronovské požehnanie

Pieseň č. 264

*Každý, kto prosí,
dostane a kto
hľadá, nájde a kto
klope, tomu bude
otvorené. Mt 7,8*

OZNAMY

- * Spomienkové služby Božie pre Dražkovce a Diakovú budú 1.11.2008 o 15.00h a na Bystričke o 15.00h.
- * 2. novembra na Pamiatku zosnulých služby Božie na Severe a na Bystričke nebudú.
- * Na budúcu nedeľu budeme sláviť Pamiatku posvätenia chrámu. Navštíví nás spevokol zo Sliezska - Třanovic. Prosíme ochotných bratov a sestry aby si našich hostí zobrali na obed a prihlásili na fare.

PROGRAM TÝŽDŇA

NE / 2.11. /

8,30h RANNÉ SL. BOŽIE - M. Kubík
10,00h HLAVNÉ SL. BOŽIE, VP - J. Hroboň
17,30h NÁCVIK SPEVOKOLU - ZBS

Odpustky a 95 výpovedí

Keď sa pápežom stal Lex X., našiel pokladnicu prázdnu a zadlženú. Zo svojich záujmov nechcel ustúpiť, stavba chrámu sv. Pera v Ríme si vyžadovala vysoké náklady. Preto 31. marca 1515 dovolil predávanie odpustkov a poveril arcibiskupov, aby sprostredkovali ich predaj vo svojich krajinách. V Nemecku bol predávaním poverený dominikánsky mních Ján Tetzl.

Všeobecne sa tvrdilo, že skrze odpustky sú brány pekla zatvorené a brány neba otvorené. Luther proti tomu nahlas protestoval. Tvrdil že, pokánie je vnútornou vecou človeka a povinnosťou celého života kresťana. Podľa cirkevného učenia bolo k odpusteniu hriechov potrebné; oľutovanie srdcom, vyznanie ústami, zadostučinenie skutkami. Koncom stredoveku sa zdôrazňovalo najmä to posledne.

Martin Luther sa o Tetzlovom predávaním odpustkov dozvedel už začiatkom roku 1516. Na otázky mnohých sa musel odpustkami zaoberať aj v kázni. V nej vyhlásil, že nie je pravda, že odpustkami sa dá dosiahnuť odpustenie hriechov. Pokánie spočíva v skutočnej ľútosti. "Kto úprimne ľutuje, ten nehľadá odpustky a odstránenie trestu, ale naopak? prijíma trest a hľadá kríž".

Keď sa Luther dozvedel o Tetzlovom tvrdení, že odpustok platí, aj keď človek neľutoval a nekajal sa, rozhodol sa napísať list, ktorý 31. októbra 1517 poslal arcibiskupovi Albrechtovi z Mainzu. V liste písal: "Kristus nikde neprikázal zvestovať odpustky, ale evanjelium".

Pripomína, že predavači odpustkov hovoria, že ani bázeň nie je potrebná tomu, kto získa odpustkový list. Napokon pripojil svojich 95 výpovedí, ktoré v ten istý deň sám pribil na dvere zámockého kostola vo Wittenbergu. Písal v nich o tom, čo znamená pravé pokánie, odpúšťanie, láska a hlavne porovnáva tvrdenia cirkvi o odpustkoch s evanjeliom. Luther bol presvedčený o nevinosti pápeža a dokonca vo výpovedi číslo 50 obhajuje jeho pôvodne dobrý úmysel: "Keby pápež vedel, ako dotieravo si počínajú predavači odpustkov, radšej by videl chrám sv. Petra na popol zborený".

Luther napísal svojich 95 výpovedí po latinsky. Určil ich totiž predovšetkým učeným vzdelancom. Vôbec netušil dosah, ktorý z Božej vôle zohrali. Nikto z učených sa k tým neprihlásil, zato sa však rýchlo šírili v nemeckom preklade medzi ľuďmi. Čoskoro bol nemecký národ z deväť desiatín za Lutherom. 24. Neskôr bol Martin Luther pre svoje učenie prenasledovaný a dokonca vyhlásený za kacíra. Ale vtedy už nič a nikto, ani najvyšší cirkevní hodnostári, reformáciu zastaviť nemohli.